

Aleksandra Cofta-Broniewska

Podgaj, gm. Aleksandrów Kujawski,
woj. włocławskie. Stanowisko 32

Informator Archeologiczny : badania 21, 38

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

70 metrów ku dolinie Wiązy. Od strony północnej i wschodniej otacza go głęboki i rozległy wąwóz.

Stanowisko odkryto w trakcie badań AZP w 1981 r. Wiosną 1987 r. w czasie weryfikacji badań powierzchniowych natrafiono na obszarze około 1 ha na dużą ilość fragmentów ceramiki, narzędzi i odłupków krzemianych, należących do kultury pucharów lejkowatych. Osada została zniszczona w wyniku intensywnych procesów erozyjnych oraz gospodarczej działalności człowieka (budowa wyciągu narciarskiego).

Badaniami objęto obszar około 300 m². Odkryto 10 obiektów archeologicznych, głównie jam gospodarczych. Na najciekawszy zespół zabytków natrafiono w jamie 1/87. Wydołyto tam: kuśnek z uchem analogicznym do lunaty, przęślik, fragment naczynia workowatego, fragmenty naczynia workowatego, dwa przepalone odłupki z siekier z krzemienia pasiastego oraz fragmenty polepy, węgla drzewnych i drewna. Interesująca jest także jama 8/87, w której znajdowały się dobrze zachowane szczątki węgla drzewnego, ziarna zbóż oraz nasiona i owoce różnych roślin. Wszystkie obiekty zlokalizowano w północno-zachodniej części stanowiska.

Dokumentacja i materiały znajdują się w Katedrze Archeologii UMCS.

Badania będą kontynuowane.

PAWLICHY, gm. Książopól
woj. ramajskie
Stanowisko 2

patrz
wczesne średniowiecze

PANŁOWO, gm. Czerniejewo
woj. poznańskie
Stanowisko 16

patrz
okres wpływów rzymskich

PODGAJ, gm. Aleksandrów Kujawski
woj. włocławskie
Stanowisko 32

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza
Instytut Prahistorii
Zakład Prahistorii Polskiej
w Poznaniu

Badania prowadził zespół pod kierunkiem doc. dr hab.
Aleksandry Cofta-Broniewskiej. Finansował Uniwersytet
Jagielloński. Drugi sezon badań. Osada ludności schyłkowo-
neolitycznej.

Badania miały charakter uzupełniający /por. Informator: badania 1979/ i pozwoliły całkowicie zamknąć zarys osadnictwa schyłkowo-neolitycznego.

Zbadano powierzchnię 87 m², rejestrując z niej około 150 fr. ceramiki /w tym 15 fr. cer. ludności kultury pucharów lejkowatych, 45 brył krzemianych oraz niewielką ilość kamiennych i kości. Zarejestrowano 12 obiektów.

Wskutek akum. wiatru na większości badanej powierzchni udało się zaobserwować niezniszczoną warstwę gleby kopalnej, w której odkryto ślady działalności ludności schyłkowo-neolitycznej. Większość obiektów /B/ miała charakter dołków postępujących. Jeden to ślad paleniska, natomiast trzy pozostałe to płytkie wydłużone, równoległe rowki, wystąpiły pod humusem gleby kopalnej. Mogą to być ślady orki.

Materiał ceramiczny, na płaszczyźnie technologicznej, wskazuje na znaczną żywotność trydyci kultury pucharów lejkowatych przy jednoczesnym udziale cech schyłkowo-neolitycznych.

Wytwory krzemienne są małych rozmiarów i mają cechy "mezolityczne" /technika małych wędzów, obecność odpadków z produkcji zbrojników, tzw. rykowców/.

Dalszych badań nie zamierza się prowadzić.